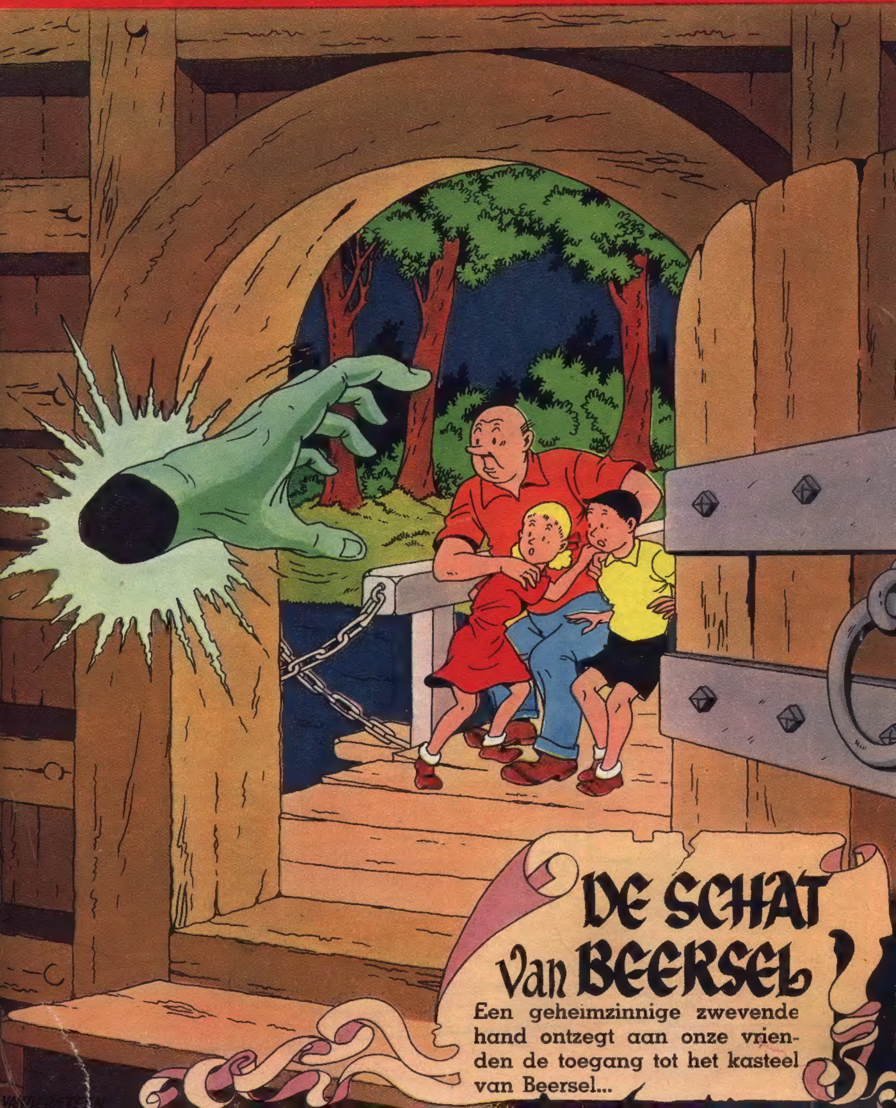
Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts
ZEVENDE JAARGANG
2-10-5?

KUIFJE

40
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

HELDENEENVOUD

TIJDENS de laatste weken stonden de grottenspeurders in het middelpunt van de belangstelling. In ons jongste nummer heb je het tragische avontuur van Marcel Loubens en zijn kameraden kunnen volgen. Heb je ook het avontuur gevolgd van professor Boegli, die met zijn studenten gedurende tien dagen in een groot opgesloten zat ? En heb je dan ook gelezen wat de professor zei toen hij uit zijn hachelijke positie verlost was ?

— Op geen enkel ogenblik hebben wij ons in gevaar gevoeld. Wij waren er van overtuigd, dat we er weer zouden uitgeraken op eigen krachten. We zouden het desnoods nog wel drie weken volgehouden hebben.

En de jonge Walter Burghalter, die zijn negentiende verjaardag onder de aarde vierde, antwoordde aan de journalisten die hem vroegen of hij grote schrik uitgestaan had :

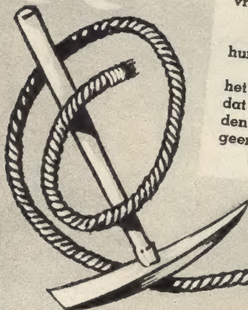
— Maar neen, tien dagen dat scheen ons nog zo lang niet...

Alleen mannen van groot formaat achten zelf weinig belang aan hun daden.

Mevrouw Boegli verklaarde dat ze er van overtuigd was, dat het grotendeels aan de zielskracht van haar man te danken was dat de vier grottenonderzoekers die hem vergezelden het volgehouden hebben, en hun goed humeur, noch hun moed, geen ogenblik hebben verloren.

Eenvoud en vertrouwen zijn heldendeugden !

Kuifje

L. DICK, Schip Serval, Gent. — *Je bent wel wat laat, maar niettemin heb ik aan je brief nog veel plezier beleefd, want dadelijk zei ik bij mezelf : « Ha, daar hebben we nog een van die trouwe kerels van de Schippersschool ! » Je hebt waarschijnlijk een heerlijke vacantie doorgebracht aan boord van je vaders schip ? Met mijn beste groeten en tot binnenkort !*

HARRY MOMMERS, Heerlen. — *De rubriek waar je het over hebt, is de tegenhanger van onze Postiljon. Het verschil in bladzijden is louter een deviezen- en belastingskwestie, die ik niet kan veranderen, hoe graag ik dat zou doen. Het album « De Sigaren van de Pharao » is niet verschenen. Ook aan je laatste belangrijke vraag heb ik veel aandacht geschonken, maar nog geen oplossing gevonden. Dat komt wel, wees maar gerust. Ook voor mij hoe eer hoe liever ! Ik heb geen postzegels in je omslag gevonden. Misschien vergeten op het laatste nippertje ? Met mijn beste groeten.*

GODELIEVE HENDRICKS, Antwerpen. — *Ik heet Liliane Matthijsen van Antwerpen, die je aangeworven hebt als nieuw clublid, hartelijk welkom in onze grote familie, en dank je terzelfdertijd voor je ijver. Gelieve me je nieuw adres in Brasschaat te sturen, om de oproep voor je broer in onze brievenbus te kunnen opnemen. Met mijn hartelijkste groeten.*

LUC BROOS, Leuven. — *Ik heb zoals je me gevraagd hebt Willy Vandersteen in je plaats hartelijk gefeliciteerd. Hij laat je langs deze weg groeten.*

GEORGETTE MAAS, Meise. — *Ik heb met genoegen vernomen dat je de verschillende verhalen van ons blad met spanning volgt. Je bent waarlijk niet de eerste om ons de vraag te stellen, waarom ons blad als ondertitel draagt,* Weekblad voor jongens van 7 tot 77 jaar. *Het wordt inderdaad met evenveel aandacht en genoegen door de meisjes gelezen, maar dan toch door die meisjes die zo niet voor de helft, maar dan toch voor een vierde jongens zijn, en houden van auto's, vliegtuigen, detectiveverhalen, enz. Met mijn hartelijkste groeten.*

PAUL SNOECK, Gentbrugge. — *Hartelijk gefeliciteerd met je prachtige resultaten op school. Bij onze jongste grote prijsvragen waren er zoveel deelnemers die alle antwoorden juist hadden, dat de bijkomende vraag ze heeft moeten klasseren, en deelnemers met twee fouten reeds niet meer in aanmerking kwamen voor de troostprijzen ! Ik hoop eveneens dat je bij onze volgende grote prijsvragen meer succes zult hebben.*

ERIC DE GENDT, Aalst. — *Hartelijk dank voor je mooie vacantiefoto. Je wordt nog een goed fotograaf. Met mijn beste groeten.*

W. Van Weert, Den Haackstraat, 3, Vilvoorde, wenst te corresponderen met een jongen van 12 tot 13 jaar over beeldjes in de chocoladeverpakkingen. Men schrijve hem rechtstreeks.

ERIC DESOETE, *je foto verschijnt in « Kuifje », op de bladzijde van de Postiljon. Het negatief heb ik je teruggestuurd. Met mijn hartelijkste groeten.*

HONORE DE WINTER, Brugge. — *Hartelijk dank voor je kaartjes uit Nijmegen en Dordrecht. Je bent nu reeds terug op school waarschijnlijk. Ik zal jullie in de eerst volgende weken eens komen bezoeken om je allen te bedanken voor de talrijke kaartjes die ik uit alle hoeken mocht ontvangen. Met mijn beste groeten ook voor de meester, Pater Tillo en Moeder Overste.*

LOUIS GILLIJNS, Zaventem. — *Heb je de bestelbon gekregen ? Hoeveel punten heb je nu reeds ? Er verschijnen nog meer grappige verhalen in ons blad. Met mijn beste groeten.*

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr.	*België en Belg. Kongo*	*Buitenl.*
Ab. 3 maand.	70 frs.	80 frs.
Ab. 6 maand.	135 frs.	155 frs.
Ab. 1 jaar	265 frs.	300 frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

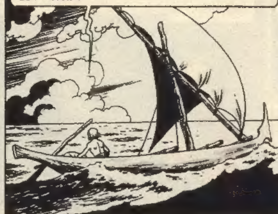

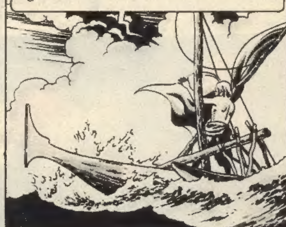
Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Cori en zijn gezel, die ook in Spaanse gevangenschap zuchtte, zijn met een prauw ontsnapt. Doodmoe vallen ze in' slaap op hun bootje. Wanneer hij wakker schiet, maakt Cori zich ongerust over zijn levenloze vriend...

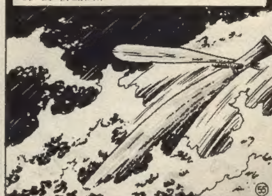

(Wordt voortgezet.)

De Chinees met de rode mantel

Rita en Rik hadden hun zieke vriend Jaak een bezoek gebracht en keerden naar huis terug. Onderweg werden ze door een onbekende met een zwaar pak ruw op zij geduwd...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

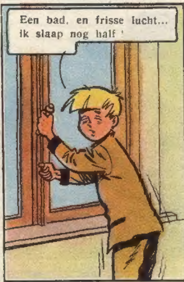

(Wordt voortgezet.)

Tijl Uilenspiegel

Spaanse artillerie bestookt het galjoen van de Geuzen in het Zwin. Drie voltreffers hebben het schip zwaar beschadigd...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

Onder het zuiderkruis

WE hebben de grens van Belgisch Congo overschreden, de machtige Congostroom gezien en zijn in Oebangoei aangekomen. Alhoewel het klimaat hier zeer vochtig is, baadden we niet meer bestendig in het zweet zoals tijdens onze vorige tochten. We komen niet meer zo vlug vooruit door het feit dat onze wagens de geleverde inspanningen erg beginnen te voelen. Daar mijn fondsen niet onuitputtelijk zijn, moeten we zelf de werkjes opknappen, die men in Europa alleen aan een specialist zou toevertrouwen. De voorraad veren die we meegenomen hadden smelt als sneeuw voor de zon en het is mijn wagen die het treurige record der gebroken veren op zijn actief heeft. Met de remmen hebben we ook al heel wat zorg gehad en ik kan je verzekeren, dat men in deze bergachtige streek, absoluut niet zonder kan rijden! Dit alles betekent dat we van onze karretjes niet te veel meer mogen eisen. Ik geloof trouwens, dat ze bij onze aankomst nog alleen met eindjes touw en ijzerdraad zullen aan elkaar hangen! We zijn niet de enigen die technische moeilijkheden hebben. Gisteren zagen we op de weg een zware vrachtwagen met de wielen omhoog liggen, een andere was in de gracht terecht gekomen en een derde was totaal uitgebrand. Neen, met de wegen in Belgisch Congo is het niet zo schitterend gesteld. Denk niet dat het de schuld van de ingenieurs is; het is de natuur zelf. De stortregens die hier in het seizoen neerpletsen herschapen de beste wegen in moerassen. Daarbij komt nog een plaag: de muggen. Het zijn kleine muggen die je hardnekkig achtervolgen en je bloed uitzuigen als bloedzuigers. Ze bezorgen je wel geen ziekte, maar erg prettig is het toch niet!

Onze tenten onder een hemel vlak voor de storm...

Al onze moeilijkheden kunnen echter niet opwegen tegen de vreugde van het ontdekken van nieuwe landschappen, andere mensen. Onze tafel is iedere dag rijk beladen met manggas, bananen en ananas. Weet je hoeveel we hier betalen voor een ananas van 6 kg.? Vijf francs! De verkoper was erg tevreden met die prijs. Ik moet hieraan toevoegen dat we de heerlijke vrucht niet in de stad kochten, daar hadden we ze misschien tien keer meer betaald. We kennen nu reeds tien soorten van bananen van de heel kleine, gouden met heerlijk aroom tot de reusachtige rose vruchten, mals als boter. We zijn nu ook in een streek waar het drinkwater geen probleem meer is. We filtreren het nog steeds zelf, al heeft een trots kolonist ons bij hoog en laag verzekerd, dat het water van zijn putten zuiver als kristal is. We zijn blij dat we het niet meer moeten stellen met water dat naar kameeluitwerpselen smaakt en een revolutie in onze ingewanden verwekte!

We vermijden de grote en dure steden en hebben daardoor veel meer contact met de inlandse bevolking. We kunnen hun leven aan de bron zelf bestuderen. We overnachten in hutten en meestal zijn deze niet zo weelderig als deze van Bafwambele, waar ik deze brief zal bussen. Hier zijn ze uit steen en hebben een cementenvloer!

Nadat we in Stanleyville de onvermijdelijke aankopen hadden gedaan, verraste de nacht ons in het Groot Woud op een slijkerige, glibberige weg. Ik voelde me alles behalve gerust, te meer daar ik maar een oog had... ik bedoel, dat mijn wagen nog slechts één koplicht bezat. Het wachtwoord was dan ook: naar alle kanten uitkijken en roepen zodra er een hut in het gezicht is. Janine ontdekte er betrekkelijk vlug een. We stopten dadelijk, want aan de hemel flitsten lange bliksemstralen en een tornade kon ieder ogenblik boven onze kop losbarsten.

We waren nog niet uit onze auto's, of de bewoners van het nabijgelegen dorp stonden daar reeds. Een man sprak onze taal tamelijk vlot en begreep dat we een of twee nachten wensten te blijven om de veren van onze wagens te vernieuwen.

De negers zijn lang niet dwaas, hoor! Ze begrepen dadelijk dat er hier Matabichs (drinkgeld) zou te verdienen zijn en brachten ons eieren, kippen, water en bananen. Ze wisten er ons van te overtuigen, dat er schildwachten nodig waren om onze auto's 's nachts te bewaken. Hiermee namen ze ons natuurlijk in het ootje! De wachten zaten wel degelijk bij onze wagens, doch ze sliepen gelukzalig...

Tot de interessantste bijzonderheden die we in dit dorp beleefden, behoorde het volgende:

We lagen gewetensvol onder onze auto's om schroeven vast te zetten, te smeren en dies meer, toen een ongewoon lawaai ons oor trof... Daar kwam een plechtige stoet over de weg. Vooraan stapte een neger in Europese klederdracht met een reusachtige Belgische vlag, die blijkbaar hun patriotische gevoelens moest vertolken. Daarachter gingen zes inboorlingen met pruik uit een apenhuid, de kop versierd met pluimen.

Hun lichaam geleek op een wandelende bazar! Ze hadden ebbenhouten pagaaien om het lijf hangen, bogen, pijlen, assegaaien, huiden van wilde dieren en muziekinstrumenten; van de gitaar met vijf snaren tot de eenvoudige rammelaar gevuld met zaad...

Vanzelfsprekend vroeg ik hen even te stoppen, zodat ik hun uitrusting, waarop ze zo fier waren, bewonderen kon. Ik kocht een paar pagaaien, een boog en pijlen. Toen ik de punt van deze laatste beproeven wou, grepen ze m' arm en brachten me door geschreeuw en gebaren aan het verstand, dat ze giftig waren.

In de menigte die deze originele stoet volgde, merkte ik een plaatselijke schoonheid die boven op haar schedel een soort van diadeem droeg gevormd van klei en een twintigtal antilooptanden er in de vorm van een ster ingelegd. Meen dus niet dat men zich in het oerwoud niet om de elegantie bekommert!

Ja, door het oerwoud moeten we heen.

Yves Mahuzier en de kleine chimpansé kunnen het samen best vinden...

Het dreigt ons langs alle kanten in te sluiten en te wurgen en het houdt slechts even op aan de oevers van ontelbare stromen, waartegen onze waterlopen klein en nietig schijnen...

Het is heerlijk door dit ondoorzichtbaar groen te rijden. De bomen staan zo dicht bijeen, dat hun takken en bladeren in elkaar gestrengeld zijn en men ze haast niet uit elkaar kan houden. We staan ook nog ver van ons einddoel: het Albertpark. Daar pas kan ik beginnen met m'n eigenlijk werk, nl. het filmen van wilde dieren. We verheugen ons allemaal over het feit, dat we ondanks alle moelijkheden, toch steeds verder doordringen naar het Zuiden.

(Wordt voortgezet.)

IN ONS VOLGEND NUMMER verschijnt een fijn humoristisch verhaal geïllustreerd door A. PANIS:

ISIDOOR TREKT AAN HET LANGSTE EINDJE!

DE RING VAN GIBIL

Onze vrienden konden, onder leiding van Luhama, uit de gevangenis ontsnappen. Leentje valt echter in handen van de vijand, doch Luhama slaagt er in haar te bevrijden...

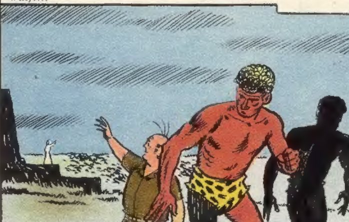
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

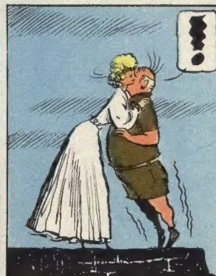

(Wordt voortgezet.)

DE IDEALE LERAAR

WIE ER ZOU AAN TWIJFELEN DAT DE KUIFJE'S VRIENDEN GEEN GOEDE LEERLINGEN ZIJN, LEZE DEZE ANTWOORDEN ! ONZE LEZERS STELLEN ALS VOORNAAMSTE VOORWAARDE AAN DE IDEALE LERAAR (OFTE LERARES) DAT HIJ (OF ZIJ) STEEDS VAN GOED HUMEUR ZOU ZIJN. ZIJ KUNNEN WEL EEN STRENGE LERAAR VERDRAGEN EN ZELFS WAARDEREN, MAAR OP VOORWAARDE DAT HIJ VLUG EN GOED KAN « VERGETEN » EN RECHTVAARDIG IS. IK MOET NIET VERDER UITWIJDEN. ONZE DEELNEMERS AAN DE PRIJSVRAAG ZULLEN HET ZELF SPONTAAN SCHRIJVEN, HOE ZE ZICH EEN IDEALE LERAAR VOORSTELLEN.

Godelieve Hendrinckx, van Brasschaat, weet zich goed uit te drukken :

« Mijn ideale lerares zou nogal redelijk *jong* moeten zijn. Zo van achter in de twintig. Ze zou een *vriendelijk gelaat* moeten hebben, twee *helderblauwe ogen*, en *donkerbruin haar*. *Slank* van gestalte en van *middelmatige grootte*. Een *heldere stem*. Ze zou een *plezant, openhartig en gezellig karakter* moeten hebben en *rechtvaardig zijn*, zonder *mouwvegers*. Een juf die af en toe al eens *een grapje zou kunnen verdragen* en als ze eens niet goed gehumeurd is, of zelfs kwaad, daarom *niet* de hele dag zit te *brommen*. Neen, eens goed uitvliegen, een geducht standje geven, en daarna *vergeven en vergeten*. In 't kort, ik zou dit jaar een *vriendelijke en rechtvaardige juffrouw* wensen. »

— Of je er een zult vinden die al deze eigenschappen heeft, betwijfel ik, Godelieve ! Iedereen heeft zijn deugden en gebreken.

GEMOEDELIJK

« Ik stel me de ideale leraar voor als een *gemoedelijk man* die vertrouwelijk met de jongens kan omgaan, alhoewel hij *streng* mag optreden wanneer het nodig blijkt. Kortom een leraar die men meer als *vriend* dan als meerdere zou mogen beschouwen, die ons helpt betere resultaten te behalen dan het vorige jaar. »

— Jan Geysen van Kalmthout, die ons dat schreef, is niet zo veeleisend als Godelieve Hendrickx, en zal waarschijnlijk vlugger een ideale leraar vinden.

STEEDS BLIJ GEZIND

« Moest ik een leraar mogen kiezen, ik zou dezelfde nemen als die ik verleden jaar gehad heb. Hij had werkelijk weinig slechte eigenschappen. Hij was *niet dik*, wel wat dun en lang, maar niet overdreven. Hij *lachte steeds* en keek *zelden triestig. Hij kon steeds een grap verdragen*, als het maar niet te erg werd. Grote straffen waren bij hem uit den boze, al zette men soms eens heel de klas overhoop. Zijn lessen waren *nooit saai*, men voelde er steeds een beetje humor in doorschemeren, zodat er bij ons altijd een goede stemming was en wellicht iedere leerling die bij hem in klas gezeten heeft met mij zal eens zijn wanneer ik verklaar : *hij is de ideale leraar !*

— Dat schreef ons Ant. Goris van Berchem. Ik hoop dat hij van zijn nieuwe leraar evenveel goeds mag zeggen.

GEDULD

is de voornaamste eigenschap die August Bogaerts van Assebroek van zijn ideale leraar verlangt. Waarschijnlijk heeft August een groter geduldcrediet nodig dan andere jongens ?

« Een ideale leraar stel ik me voor met een *sympathiek uiterlijk*, zonder baard of snor, niet te jong, en ook niet te oud. Hij *moet gezag hebben* en mag streng straffen, als het nodig blijkt, maar ook dan niet te veel. Ook moet hij vooral geduldig zijn en mag niet iedere misstap dadelijk van de slechtste kant bekijken. In één woord, ik zou in de ideale leraar ook *een grote kameraad* willen zien, aan wie ik veilig al mijn moeilijkheden kan toevertrouwen. En zo hij de examens dan niet te moeilijk maakt, ja, dan ware hij waarlijk een ideale leraar ! »

STRENG MAAR VRIENDELIJK

is het criterium van Richard De Permentier van Antwerpen.

« Als leraar zou ik graag een *vriendelijke*, maar toch *strenge* man willen, van ongeveer een jaar of dertig, die alles duidelijk uitlegt en *geen lieve vriendjes* heeft. Van gestalte *niet te groot* en ook *niet dik*. (Natuurlijk moet hij Kuifje lezen !) »

Physisch voorkomen is bijkomstig Richard. Het voornaamste is het goed humeur.

STEEDS VAN GOED HUMEUR

« De ideale leraar wens ik *niet te streng*, maar *evenmin te zoet* tegenover de leerlingen. Maar hij zou alleszins *verdraagzaam* moeten zijn en *steeds van goed humeur*. »

— Zo schrijft Philemon Coosemans van Kapelle op den Bos, en legt eens te meer de nadruk op de blijmoedigheid, die wel de grootste vereiste schijnt te zijn die de leerlingen aan een ideale leraar stellen.

KLUCHTEN VERTELLEN

« De ideale leraar zou af en toe eens een goede klucht moeten vertellen, zijn lessen goed geven, straffen als het moet, redelijk zijn in het geven van huiswerken, en zo iemand iets niet verstaat het weer uitleggen tot hij het gesnapt heeft. »

— Dat zijn de verlangens van Claude Mattheeuws van Brugge. Ze zijn redelijk, hij zal dus ook zijn ideale leraar vinden.

TEVREDEN

« Gelijk de leraars nu zijn, vallen ze mee in onze school. Streng en goed, telkens als het moet. Een leraar mag *niet te goed zijn*, want dan zijn er steeds jongens die daar van profiteren. Ik hoop dat onze leraar voorlopig niet zou vervangen worden. »

— Dat wenst Hendrik Rom van Leuven. En ik hoop dat zijn wens in vervulling mag gaan.

ALLEMAAL GOED

« Wanneer men goed studeert en zijn best doet, dan zijn alle leraars goed », verklaart Raymond Raemaeckers van Deurne.

— We moeten geen leraars hebben die zich laten bedotten. Ongelukkig zijn er wel zo 'n paar. Maar het zijn allemaal toch doorgoeie en brave mensen.

MIJN KEUZE

« Ik zou u wel willen als meester hoor Kuifje », *schrijft Francine Meurrens uit Duitsland.*

— Ik zou ook wel willen, maar dat kan jammer genoeg niet zijn. Doe dus je best om je huidige leraars te begrijpen, studeer goed en dan zullen zij je ook gemakkelijker helpen !

De winnaars van deze vraag krijgen allemaal een mooi boek.

KUIFJE ONDERVRAAGT ZIJN VRIENDEN

WELK WAS HET LAATSTE BOEK DAT JE GELEZEN HEBT ?

Schrijf me welke de TITEL was van het laatste boek dat je gelezen hebt, en de NAAM VAN DE SCHRIJVER.

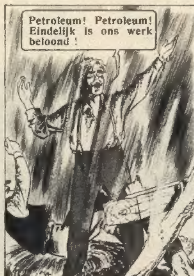
Vertel me in tien regels waarover het ging en wat je er van denkt. Het antwoord moet **vóór Dinsdag 6 October** ingezonden zijn.

1500 FRS. PRIJZEN OF 100 GULDEN.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

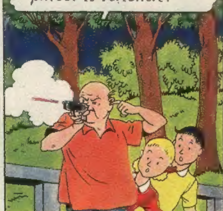
(Wordt voortgezet.)

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

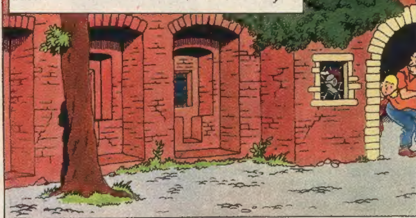

(Wordt voortgezet.)

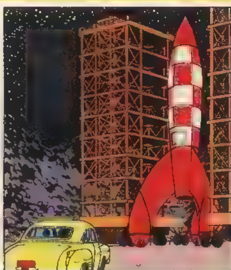
DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

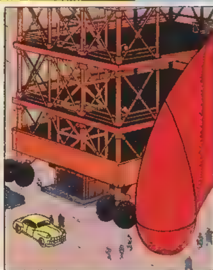
MANNEN OP DE MAAN...

De grote dag is aangebroken. Kuifje en zijn vrienden rijden per auto naar de startbaan, waar het vertreksein spoedig zal gegeven worden...

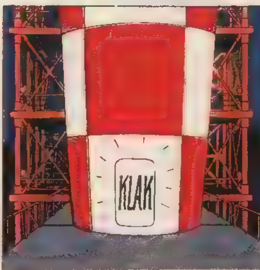

(Wordt voortgezet.)

Ha, die goeie

EEN VERHAAL VAN TERENCE SKARSTEN

OP het ogenblik dat visser Marten wanhopig werd, op het ogenblik dat hij z'n zuidwester zou op het dek gooien, vertrappelen, opeten — wie weet? — van pure woede, zakte de kabel van de kleine sloep zodanig, dat hij eensklaps weer aan een wonderbare visvangst begon te geloven

Vóór dag en dauw had Marten zijn netten uitgegooid, doch tevergeefs. De zee was grijsgrauw, de hemel, gesloten en de kille octoberwind zwiepte het water af en toe over de reling van de « Johanna Maria ». De koude, de wind, de vermoeidheid, waren allemaal op slag vergeten, toen Marten de stang van de kaapstander zo zwaar voelde worden, dat het net dreigde te zinken

— Daar moet veel vis inzitten ! zei Pieter, de scheepsjongen.

Pieter was vijftien jaar en had pas de korte broek verwisseld voor een visserspiunje Hij had vlasblond haar en heel zijn gezicht was bezaaid met sproetvlekjes. In zijn blauwe ogen tintelde er steeds iets schalks. Toen hij zag hoe zwaar het net doorwoog, haalde hij de kabel met verdubbelde ijver op. Z'n moeder zou zijn loon goed kunnen gebruiken en hij zou ongetwijfeld wel enkele mooie vissen mee naar huis krijgen, die kon ze dan verkopen in de winkel

De moeder van Pieter was weduwe en zes monden openhouden was geen kleinigheid, daarbij kwam nog dat haar zes bengels voor twaalf konden eten Soms wist ze er helemaal geen raad mee Met haar klein viswinkeltje verdiende ze niet genoeg om de twee eindjes aan mekaar te knopen, en zo moest Pieter, de oudste, naar zee. De jongen hield van de zee en het vissersleven en had zijn taak vol moed aangevat. Uit alle krachten hielp hij het net mee ophalen

Plotseling begon visser Marten te schelden en te vloeken als een ketter. De woordenschat van kapitein Haddock is erg rijk, maar op dit ogenblik had Marten hem beslist kunnen overtroeven. De ene litanie na de andere rolde uit zijn mond, tot hij moest ophouden, omdat de adem hem in de keel stokte Dan wierp hij zijn zuidwester op het dek en stampte er met twee voeten tegelijk op ! Visser Marten ziedde van woede Het tafereel was mooi om zien maar Pieter was op dit ogenbik niet in staat het schouwspel naar waarde te schatten Met grote ogen keek hij naar het net dat langzaam uit het schuimend water oprees met. de zo gewenste en verwachte vis ? Neen, met een zeehond ! Een echte, jonge zeehond

Hij was niet groter dan een hond, en je kon het hem aanzien, dat hij genoegen beleefde aan het schommelen van het net. Marten dreigde hem met de vuist, maar de zeehond scheen daarvoor absoluut niet beducht, hij liet zich lustig schommelen... Wellicht was hij nog veel te jong om zich bewust te zijn van het gevaar dat hem bedreigde, want anders zou hij door een van de gaten, die vader en moeder zeehond in het net hadden gemaakt, verdwenen zijn. Hij dacht er blijkbaar niet eens aan en zo lag hij plotseling op het dek van de « Johanna Maria » te spartelen

De zeehond had heel vinnige, intelligente oogjes, zijn rechtopstaande snor gaf hem iets strijdlustigs en tegelijk iets spottends. Lachte hij misschien met de woedende visser ? Die zeehond kon er nog zo vriendelijk en kluchtig uitzien, Marten kon hem niet uitstaan Geen enkele zeehond kon hij lijden ! Zij aten niet alleen de kostbare vis op, maar beten tot overmaat van de ramp ook de netten stuk. Neen, zoiets kon hij onder geen enkele voorwaarde dulden. Hij hief zijn pas geslepen, blinkend mes op, wou het in de nek van het dier planten, toen Pieter riep

— Marten, Marten, dood hem niet ! Hij is zo vriendelijk !

— Ha, jij noemt dat vriendelijk ! Vriendelijk, als hij met zijn kornuiten de vis komt stelen en mijn netten scheurt ?

Hij helpt mijn hele dag naar de duivel en jij noemt hem « vriendelijk » !

Pieter wou de jonge zeehond terug in het water gooien, en Marten wou de zeehond doden want, eens terug in zee, zou hij groot worden en nog meer vis eten en nog meer netten scheuren ! Zakelijk gesproken had visser Marten gelijk, maar Pieter had toch ook geen ongelijk... De zeehond had zo'n komieke snuit en wist hoegenaamd niet dat hij iets had misdaan. Ten slotte waren ze het eens : Pieter mocht de zeehond houden en mee naar huis nemen

— Maar als je hem terug in zee durft gooien, pas dan op. rakker !

★

Pieter doopte zijn zeehond Samba, en nam hem met stralend gezicht mee naar het winkeltje van weduwe Wauters

— Nog een mond meer, dacht Pieter's moeder

Het was niet één mond, maar « enkele » monden ! Haar kinderen aten ieder voor twee, doch de zeehond at voor vier Na acht en veertig uren kende moeder Wauters zoveel van zeehonden, dat ze tot Pieter zei

— Gooi dat dier terug in zee !

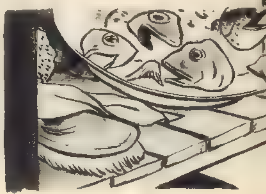
— Dan wil Marten me niet meer op z'n schip !

— Dan moeten we Samba doden, daar is geen weg naast !

— Neen ! Neen !

De kinderen hadden het alle zes tegelijkertijd geschreeuwd, en daar moest moeder zich bij neerleggen Samba werd een deel van het gezin. Het was een rare kwast, steeds gereed om iemand een poets te bakken. Soms verborg hij zich onder een bed en als de kinderen dan gingen slapen, hapte hij eensklaps in hun nachtkleed of pyjama.

In heel de buurt genoot Sam-

Samba!

GEILLUSTREERD DOOR REF

ba een groot succes. Al de kinderen van de wijk wilden hem zien en... om hem te zien moesten ze naar de winkel van weduwe Wauters gaan.

Om de winkel binnen te gaan, was er slechts één geldige reden : vis kopen. Na enkele dagen werden alle moeders van het kuststadje door hun kroost mee naar het viswinkeltje gesleurd. Alle kinderen hadden plotseling zo'n trek in vis, wat normaal nooit het geval was ! Twee weken na de aankomst van Samba, kwam zelfs de vrouw van de notaris met haar drie spruiten naar de viswinkel van moeder Wauters om de zeehond ook eens te kunnen bewonderen.

Dat was het begin van de welstand van de familie Wauters. Na een jaar was het viswinkeltje veel te klein geworden, en moeder Wauters verhuisde met haar zes kinderen naar de Lange Havenstraat. de voornaamste winkelstraat van de stad. Nadien opende ze hier en daar en bijhuis

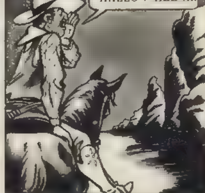
Samba at iedere dag de helft van zijn eigen gewicht aan vis en groeide dat het een lust was. Hij werd de bezienswaardigheid van het stadje, maar het succes steeg Samba niet naar het hoofd, dat moet gezegd. In de Zomer mocht hij met de kinderen iedere dag naar het strand om een bad te nemen. Zijn driehoekige, olijke snuit verscheen dan plotseling links of rechts boven het water en het was zijn grootste genoegen een baadster een straal water in de hals te spuiten

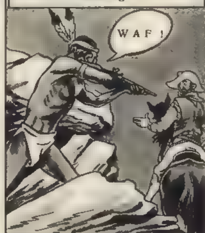
Op zekere dag, men weet niet waarom, gaf Samba gehoor aan de stem van de zee en verdween. Sommige mensen beweerden, dat hij verdronken was, maar niemand hechtte hieraan geloof

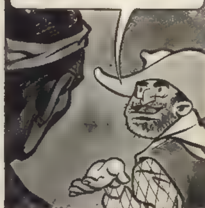
Pieter was intussen groot geworden, maar hij had zoveel verdriet toen zijn zeehond niet terugkwam, dat hij een premie en een nieuw visnet uitloofde voor al wie hem een andere zeehond zou kunnen bezorgen. Toen gebeurde er iets heel zonderlings! De vissers trokken uit om een zeehond in hun net te krijgen... zoiets was in de geschiedenis van onze marine nog nooit gebeurd ! Ze vingen meer dan een zeehond ! Pieter nam ze allemaal aan. Deze geschiedenis is echt gebeurd, nu twintig jaar geleden, en nog steeds vindt men in iedere winkel van de grote firma Wauters een jonge schalkse zeehond

Victoria presenteert AVONTUUR IN DE FAR-WEST

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

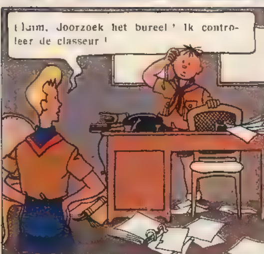

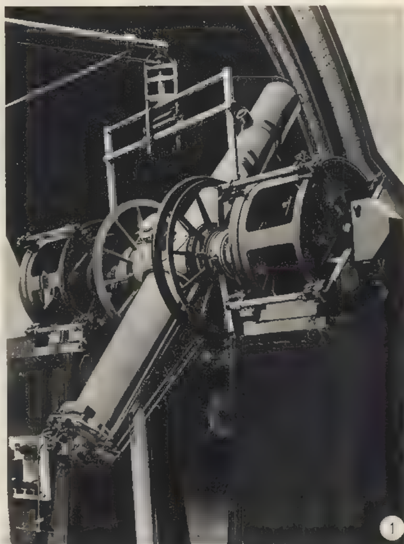

Wordt voortgezet.)

IN HET RIJK VAN JULES VERNE?

WANNEER men deze foto's bekijkt, heeft men op het eerste zicht de indruk dat het wel illustraties zouden kunnen zijn van een of ander boek van Jules Verne. Het zijn echter foto's van het Observatorium van Ukkel Foto nr 1 stelt de meridiaancirkel Askania voor, een der belangrijkste instrumenten voor het bepalen van het juiste uur. Foto nr 2 is een proefballonnetje in de letterlijke zin van het woord : het dient voor de weervoorspellingen Op foto nr 3 zien we Dr Rigaux van de dienst van de planeten en kometen, die ons te woord stond Hij zit voor de mooie Zeiss-telecoop, die jammer genoeg in 1940 door de Duitsers opgeeist werd en niet kon gerecupereerd worden. En de vierde foto is een luchtzicht van de voornaamste gebouwen van het Observatorium. En tot slot nog een goed nieuws voor onze lezers die niet alle dagen kranten lezen : het planetarium van Ukkel werd weer opengesteld voor bezoeken voor de jeugd. « Kuifje » brengt daarover weldra nog meer inlichtingen. (Zie artikel op pagina 18.)

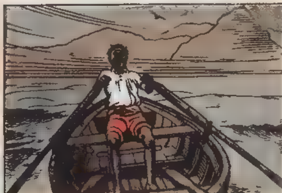
De negers van het eiland Haïti zijn in opstand gekomen. De dochter van Durand vluchtte op het Gabbians-eiland. Eustache, de trouwe knecht, gaat naar San Domingo terug om zijn meester te redden...

OPSTAND IN SAN DOMINGO

TEKENINGEN VAN CAPRIOLI

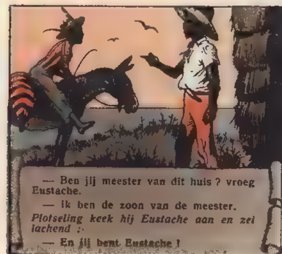

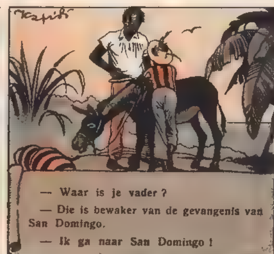

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN **VAN JACQUES LAUDY**

De « Covenant » loopt te pletter op een klip en David Balfour kan het droge bereiken. Na heel wat wederwaardigheden krijgt hij bij een oude Highlander onderdak.

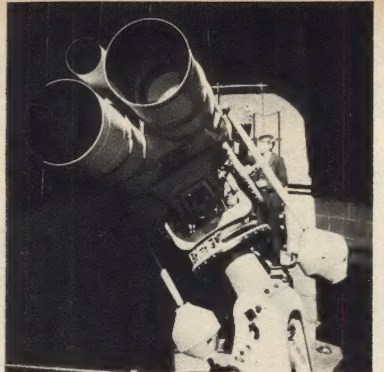

Wordt voortgezet.

IN HET RIJK VAN DE PLANETEN STERREN EN KOMETEN

Het rijk van de sterren staat weer in de algemene belangstelling sinds verschillende jaren. Er wordt bijna dagelijks geschreven over reizen naar de Maan, Mars en andere planeten. Op een morgen ben ik naar het Observatorium van Ukkel getrokken. Daar immers leeft men in bestendig contact met de sterren. Dag en nacht zitten de geleerden van de sterrewacht voor hun kijkers de evolutie van de sterrebeelden te volgen. Wie kon me beter over de wereld van de sterren spreken dan Dr Rigaux, van de dienst van de planeten en kometen ? Hij heeft me vriendelijk ontvangen en wist me dadelijk te vertellen dat het niet de eerste maal was dat hij door Kuifjesvrienden ondervraagd werd. Hoeveel jongens uit zijn familie en relaties waren hem reeds niet komen opzoeken met het album « De Geheimzinnige Ster » in de hand om te weten of de sterrekijkers van Hergé wel echt waren. En zijn antwoord klonk positief, tot grote vreugde van de Kuifjesvrienden.

HET BEPALEN VAN HET JUISTE UUR

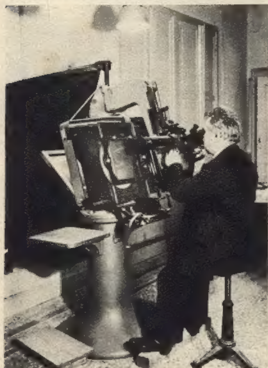
Ster.

is een van de voornaamste taken van een observatorium. Verschillende malen per dag zendt het N.I.R. het juiste uur uit, dat door het observatorium berekend werd. Wanneer men echter om een of andere reden nog een nauwkeuriger bepaling moet hebben, dan op de seconde na, moet men zich tot het observatorium wenden en daar kan men je het juiste uur onmiddellijk *slechts tot op een tiende van een seconde geven.* Indien je het uur tot op *een honderdste* wilt kennen, *moet je minstens acht tot vijftien dagen wachten !* Dus eerst binnen een veertiental dagen kun je tot op een honderdste van een seconde weten hoe laat het NU precies is ! Erger is het nog wanneer je het uur wil kennen tot op *een duizendste* van een seconde ! *Dan moet je een jaartje wachten !*

WAAROM MOET EEN JAAR WACHTEN ALVORENS HET MEEST NAUWKEURIGE TIJDSBEPALING TE KENNEN ?

OMDAT de verschillende observatoria, spijts hun geperfectioneerde toestellen, onderhevig zijn aan lichte afwijkingen. Op het einde van ieder jaar zenden alle sterrewachten van de wereld hun verslagen in naar het *Institut Central de Observatoire de Paris*, dat dan de verschillende resultaten vergelijkt, en door die vergelijking het juiste uur voor heel de wereld *van het voorbije jaar* kan berekenen !

Het mag gezegd dat het uur van ons observatorium samen met die van Greenwich en Washington tot de beste « uren » van de wereld gekend worden, omdat zij de kleinste afwijkingen van het officiële werelduur vertonen.

Niet aan de telescoop, maar voor deze stereovergelijker ontdekt men nieuwe sterren.

DE NOORDPOOL IS VERHUISD !

WIE heeft er nu het uur nodig tot op een duizendste van een seconde ? Zo dadelijk kun je u niet voorstellen wie dat wel mag zijn, en toch zijn er mensen en instellingen die zo'n nauwkeurige tijdsbepaling nodig hebben voor hun werk. Om er maar een paar te noemen : de zeevaartinstituten en de uurwerkmakers. De zeevaarders hebben de uurbepalingen tot op een duizendste nodig om hun lengtegraden juist te berekenen. Het precieser bepalen van het juiste uur heeft rond 1930 voor gevolg gehad, dat men tot de ontdekking gekomen is dat de Noord- en Zuidpool zich verplaatsen en de aarde bijgevolg *niet normaal rond eenzelfde as draait !*

Planeet.

Vroeger dacht men altijd dat de Noord- en de Zuidpool *vaste* punten waren.

Men heeft onlangs te Ukkel een nieuwe ster ontdekt, die genoemd wordt naar de ontdekker Dr Arend. Zo een nieuwe ster, ofte Nova, is een hele gebeurtenis, want het is de eerste maal sinds het Observatorium van Ukkel bestaat, dat men in België en nieuwe *ster* ontdekt heeft. Je stelt je natuurlijk de vraag : maar hoe ontdekt men nieuwe sterren ?

O, dat is eenvoudig op het eerste zicht : Men bespeurt bepaalde sterrebeelden, zo bij voorbeeld de Melkweg, waarin er nog al eens een ontdekking te doen is. Wanneer men zo'n vermoeden heeft, dat men een ster op het spoor is, neemt men verschillende malen achter elkaar een foto van hetzelfde deel van het uitspansel en dan worden die foto's onderling vergeleken in het stereotoestel. Die foto's moeten elkaar dekken. Wanneer er nu een ster is, die op de foto van vandaag voorkomt en *niet* op die van gisteren, dan heeft men klaarblijkelijk een nieuwe ster ontdekt !

De astronoom die een nieuwe planeet of komeet ontdekt, mag haar dopen, zo wil het de traditie bij de sterrekundigen van heel de wereld. Dr Rigaux haalde een boekje boven waarin de jongste ontdekkingen netjes gecatalogeerd staan. Met zijn wijsvinger overliep hij het lijstje en toonde me achtereenvolgens enkele namen :

— Kijk, *Eliane*, dat is de naam van de dochter van onze directeur. Een van mijn collega's heeft haar die naam gegeven om hem plezier te doen. *Mineur*, dat is de naam van een van mijn oudleraars.

Bladerend in het boekje zei Dr Rigaux :

— We zitten hier in het jaar 1940. Daar heb je *Picollo*. Dat is een oudhoofdredacteur van « Le Soir ». *Paula*, dat is de vrouw van een van mijn collega's. *Luce*, dat is mijn eigen vrouw. *Ucclia*, die naam moet ik je niet verklaren, evenmin als *Antwerpia* en *Zelandia*.

Foto van een komeet genomen door een telescoop. De fotograaf volgde de komeet en daardoor zijn al de vaste sterren streepjes geworden. Vergelijk maar even met een foto van een motocyclist in volle vaart : renner scherp, toeschouwers niet.

EEN DOOR DE OORLOG ONDERBROKEN CORRESPONDENTIE DOOR DE STERREN HERSTELD !

VOOR de oorlog had ik te Begrado een vriend die werkzaam was in de sterrewacht van Joego-Slavië. Mijn vriend heette Dejan. Hij werd door de Duitsers gedeporteerd. Dat vernam ik van zijn vrouw. Al mijn brieven echter kwamen onbestembaar terug. Op zekere dag ontdekte ik een nieuwe komeet, en gaf haar de naam van mijn vriend Dejan. Op het einde van het jaar verscheen die naam in het internationaal sterrekundig jaarboek. In Belgrado had men vlug gerepereerd dat de naam geen Belgische maar een *Joego Slavische* was ! Zo kwam de sterrekundige Dejan ook in Duitsland op de hoogte van de gebeurtenis en kreeg oorlof om mij een bedankbrief te schrijven en onze door de oorlog onderbroken briefwisseling was door de sterren hersteld !

BEPALINGEN

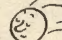
DOORGAANS gebruikt men de woorden *ster, planeet* en *komeet* door elkaar. Ziehier de juiste bepalingen :

Een STER is een vast, lichtend hemellichaam, waarvan de stand ten opzichte van de andere sterren voor het oog onveranderlijk is.

Een PLANEET is een niet zelf lichtgevend hemellichaam, dat zich in een vaste, meestal ovale baan rond een vaste ster beweegt en van haar licht en warmte ontvangt (b.v. onze verhouding aarde-zon).

Een KOMEET, ofte staartster, is een klein hemellichaam, dat wanneer het de zon nadert, gassen uitstoot die door hun ontbranding een lichtende staart vormen.

Johan DE BRABANDER.

Komeet.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

EEN VLAMING SINDS 25 JAAR BEIAARDIER TE NEW YORK

DE Mechelse beiaardschool van Jef Denijn is wereldberoemd en terecht. Tijdens de jongste weken heeft men zowel te New York als te Mechelen Kamiel Lefèvre gevierd, omdat hij sinds een kwarteeuw in de Nieuwe Wereld de klokken bespeeld.

Kamiel Lefèvre, een van de leerlingen van de betreurde meester Jef Denijn, is sinds 1927 beiaardier van The Riveside Church te New York. In deze door de Nederlanders gestichtte stad (die Nieuw Amsterdam heette alvorens ze New York werd), houdt de Vlaamse beiaardier deze Nederlandse kunst bij uitstek in ere. De Mechelse stadsbeiaardier Staf Nees gaf een beiaardconcert van werken van Jef Denijn en Kamiel Lefèvre ter ere van de Vlaamse beiaardier van New York.

EEN KOE VOOR IEDERE TWEE MENSEN IN DE VERENIGDE STATEN

DE Verenigde Staten van Noord Amerika tellen thans 76.762.461 koeien. Men moet niet sterk in rekenen zijn om te weten dat er dan voor iedere twee mensen een koe is, wanneer men weet dat er 150. 697.361 burgers zijn in de U.S.A. Er bestaat dus geen gevaar voor hongersnood. En de cow-boy's en de cornedbeeffabrieken zullen ook niet gauw zonder werk vallen.

Die maakt niet veel kans meer, want de uitslag staat reeds in de krant. (Wache.)

EEN KRANIG JOURNALIST

ROBERT GUGGENHEIMER, een 26-jarig journalist, kon het verwijt niet meer horen dat de journalisten mondhelden zijn, die de daden van anderen steeds vertellen en beschrijven als waren het hun eigen heldendaden. Daarom trad hij moedig in de arena van Madrid om zich met een volbloed stier te meten. Hij slaagde er in het dier te doden en werd met tauwwren bekroond. Het gild van de torero's bood hem het lidmaatschap aan, maar dat aanvaardde de journalist niet, want hij had zodanig gezweet, dat hij het journalistenbaantje toch veiliger vond.

VLIEGENDE BIEFSTUK !

EEN dezer dagen reisde een Amerikaanse toerist met een K.L.M.-vliegtuig van Amsterdam naar Londen. Alvorens echter aan boord te stappen, had hij zich in het veilige bezit gesteld van een enkele kilo's zware Hollandse biefstuk. Want de slimme Amerikaan had gehoord, dat er vleesschaarste in Engeland was. Vergenoegd verliet de Amerikaan in Londen het vliegtuig, in de overtuiging gedurende zijn vacantie in Engeland zijn geliefde biefstuk niet te zullen missen. De Engelse douane dacht er echter anders over. Want vlees mag alleen in gebraden toestand het land worden ingevoerd. Maar de vindingrijke Yank schoot de K.L.M. gezagvoerder aan, stopte hem de biefstuk in handen met het verzoek hem op Schiphol te laten braden. Wat prompt gebeurde. Met het volgende vliegtuig naar Londen kon de biefstuk naar zijn gelukkige eigenaar terugkeren.

HET WERELRECORD VASTEN : 72 DAGEN !

DE Fakir Boermah heeft het wereldrecord vasten geklopt : 72 dagen in een glazen kist in het gezelschap van zijn slangen. Hij dronk slechts spuitwater en rookte sigaretten. Waarom zulke dwaze ondernemingen doen ? We vragen ons af of de bovenkamer van die fakir wel in orde is...

MUZIKALE PASSAGIERSLIJST

VOOR enkele weken vertrok op Schiphol een *DC-6* van K.L.M. naar Johannesburg met een zeer musicaal gezelschap (ten minste van naam) : de heren *Bach*, *Wagner*, de familie *Schubert*. De afwezigheid van commodore Moll werd betreurd, anders was het een vlucht in *C Moll* geworden !

6.000.000 FRS. VOOR EEN POSTZEGEL

IN Oostenrijk werd een postzegel teruggevonden die dateert van 1830. Zohaast de verwoede liefhebbers dat hoorden, werd er van alle kanten van de wereld grof geld voor geboden. Het hoogste bod was zes millioen francs. Natuurlijk vanwege een Amerikaan. Er zullen echter veel mensen zijn die niet zullen geloven dat de eigenares van de postzegel ook dit bod *afgewezen* heeft !

ARME SHAW !

DE eigenaardige Ierse schrijver Bernard Shaw is nu reeds twee jaar dood. Zijn woning was ingericht geworden als museum, maar het trekt zo weinig bezoekers dat het waarschijnlijk voor het publiek zal moeten gesloten worden, want het museum brengt niet eens genoeg op om de onderhoudskosten te verzekeren.

Een mooie sprong van de wipplank...

HOEVEBRAND GEBLUST MET... CIDER

DE brandweer moest onlangs te Arzano, Finisterre (Fr.) uitrukken om een hoevebrand te blussen. Tevergeefs werd koortsachtig naar water gezocht. Ten einde raad werd tot het onvermijdelijke besloten : **de brand werd met vier duizend liter cider geblust...**

DE BRITSE AUTOINDUSTRIE BLOEIT

SPIJTS de moeilijke situatie van de Engelse industrie boeken de autofabrieken van over het Kanaal nog steeds een ernstige vooruitgang. Weet je dat de Britten iedere maand niet minder dan 43.000 vracht- en personenwagens exporteren ? België alleen voerde in de maand Mei ll. 1465 Britse wagens in. De nieuwe Jaguars, Vauxhall's en Consul's hebben veel succes en de Engelse volkswagens (zonder hoofdletter) zoals Austin en Morris zijn heel schappelijk van prijs en degelijk.

HOEVEEL KINDEREN ZIJN ER IN BELGIE ?

VOLGENS de jongste statistieken zijn in België 1.752.493 kinderen onder de 15 jaar. Zes honderd vijftig duizend vier honderd vier en veertig tussen de 15 en de 20 jaar. Boven de 65 jaar telt België 909.889 burgers. De meeste o u d e n van dagen zijn te vinden in de grote steden zoals Brussel en Antwerpen. Volgens de statistieken wordt men het oudst in het Doornikse en in het land van Hoei. Wil je lang leven, verhuis dus naar een van deze twee streken !...

WAAR IS HET AUTO RIJDEN DUURST ?

IN Frankrijk heeft men een statistiekje gemaakt om te weten waar het autorijden duurst is. Men heeft een auto die 10 liter verbruikt per 100 kilometr en 8 P.K. telt als vertrekpunt genomen. Van al de landen die in de statistiek voorkomen is Engeland het duurst. De tweede plaats wordt ingenomen door Spanje. Dan volgen : Italië, Frankrijk, Zwitserland, Duitsland, België, Nederland, Zweden, Australië en de Verenigde Staten. In de U.S.A. komt het autorijden in verhouding maar op 1/7 van wat het in Engeland kost. In Engeland kost het nog 't dubbel van in België ! Een troost voor hen die het autorijden in België peperduur vinden...

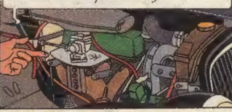
HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

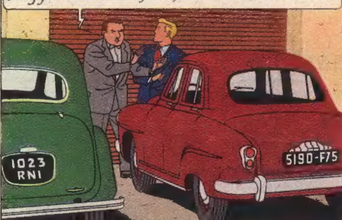
De wager waarmee Jan om voerd werd, botst op een boom. Onz welp geraakt er on gedeerd uit en keer terug naar het hote Lefranc en Renar willen een ve dacht wager ...

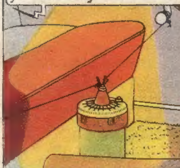
De inspecteur springt uit zijn wagen, heft de motorkap op en bekijkt de motor met zijn zaklamp

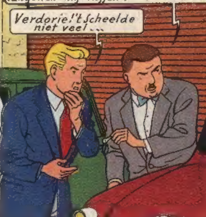
De carburator! Ik had het verwacht!

(Wordt voortgezet)